

Джерело: Голоси Стародавньої Індії: Антологія давньоіндійської літератури. – К.: Дніпро, 1982. – С. 256 – 258.

СУТТАНПАТА
В перекладах Павла Рігтера

РОЗМОВА БУДДИ З ПАСТУХОМ ДЖАНІЄЮ

Пастух

Зварилась каша, свіже молоко готове.
На березі Магі живу я тут постійно.
Хатина щільно вкрита, а вогонь ііалає,
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Будда

Мій гнів загас, не виявляю я опору,
На березі Магі єдину ніч живу я.
Розкрита хата, а вогонь в ній не палає.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Пастух

Нема тут зовсім гедзів, і мої корови
Пасуться на моїх зелених луках.
Хай дощ іде собі, бо він їм не пошкодить.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Будда

Я маю при собі лише що щільну мату
І зливи не боюся, бо пройду піл нею.
Для мене навіть і ця мата непотрібна.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Пастух

Дружина в мене є, така покірна, вірна.
Вона вже здавна подруга моя та втіха.
Ніколи я не чув від неї злого слова.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Будда

І здавна вже моя душа покірна й вільна,
Все усвідомила й себе саму згнуздала.

Немає в ній ніколи анічого злого.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

П а стух

Я сам собі служу, я сам себе годую,
Є в мене і сини, такі ж, як я, здорові.
Ніколи я не чув від них нічого злого.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Будда

Я навіть не служу й собі: я зовсім вільний.
З усім своїм майном мандрую я по світу.
Обов'язків не маю жодних ні до кого.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Пастух

Корови в мене є, телят силенна сила,
І в мене є для них великі пасовиська.
Є й бик, що чередою, наче цар, керує.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Б удда

А в мене ні корів, ані телят немає,
І пасовиськ великих теж немає в мене,
Нема й бика, щоб правив чередою.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Пастух

Кілки для них міцні у землю вбито,
І мотузи зробив я добрі з очерету,
Порвати їх теля й напружившись не зможе.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Будда

Як бик міцний, що перервав мотуз грубезний,
Чи слон, коли він розірвав цупкі ліани,
Я, звільнений, народжуватись більш не мушу.
Гей, небо, насилай дощів, як хочеш!

Велика хмара взгір'я та долини вкрила,

Вона дощі страшенні почала струмити,
Побачивши, як небо зливу посилає,
Пастух Джанія висловив таке бажання:

«Великого ми мусимо зазнати щастя,
Бо сам святий перебуває тут із нами.
До тебе я звертаюся тепер, пророче!
За вчителя будь нам, пустельнику великий!
Я й жінка житимем покірні, благочесні,
І смерть ми подолаємо й усі страждання,
Досягнемо кінця, що припиняє муки».

Тоді додав спокусник і лукавець Мара:
«Той, в кого є сини, завжди із них радіє,
Так само в кого є корови, з них радіє.
Бо пристрасть спричиняє людям тільки радість.
А хто безстрашний, той не знає насолоди».

Але таку дав відповідь святий блаженний:
«Той, в кого є сини, страждає і сумує,
А в кого є корови, той не безтурботний,
Бо пристрасть спричиняє людям тільки муки
Лише безпристрасний не знає муки».